

அன்புகூர அறைகூவல்

[12:9-13]

லூக் ஹார்ட்மேன் என்பவர், “அன்புகூருவதற்குத் தேவனுடைய அழைப்பு” என்பதன் மீதான தமது பிரசங்கத்தை அறிமுகப்படுத்துகையில், அவர் தமது வேதபாட வசனப்பகுதியை வாசித்து, பின்பு “இவ்வசனப்பகுதியில் நாம் அன்பு என்பதற்கு வேதாகமத்தில் காணப்படும் மிகச்சிறந்த விளக்கத்தைக் கொண்டுள்ளோம்” என்று கூறினார்.¹ அவர் எந்த வசனப்பகுதியைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்தார் என்று நீங்கள் யூகிக்கிறீர்கள்? “வேதாகமத்தில் அன்பின் அதிகாரம்” எனப்படும் 1 கொரிந்தியர் 13ம் அதிகாரமா? இல்லை, சகோதரர் ஹார்ட்மேன், ரோமர் 12:9-16ஐக் குறிப்பிட்டார், இது பின்வரும் வார்த்தைகளுடன் தொடங்குகிறது: “உங்கள் அன்பு மாயமற்றதாயிருப்பதாக” (வசனம் 9அ). ரோமர் 12:9-16 பற்றிய எனது படிப்பில், நான் இவ்வார்த்தைகள் இவற்றைத் தொடர்ந்துவரும் வசனங்களின் ஆய்வுக்கருத்தை அறிமுகப்படுத்துவதாக எத்தனை எழுத்தாளர்கள் நம்புகின்றனர் என்பதுபற்றி மனம் ஈர்க்கப்பட்டேன்.

வேதாகமக் கல்வியாளர்கள் அன்பை விளக்க முயற்சி செய்துள்ளனர், ஆனால் பவுலும் மற்ற ஏவுதல் பெற்ற எழுத்தாளர்களும் அன்பை *வர்ணனை செய்வதைக்* காட்டிலும் அதிகமாக அதைப்பற்றி *வரையறு செய்வ தில்லை*. அன்பு என்ன *செய்கிறது*, பல்வேறு சூழ்நிலைகளில் அன்பு எவ்வாறு *செயல்படுகிறது* என்பதை அவர்கள் நமக்குக் கூறினர். அதையே பவுல் 1 கொரிந்தியர் 13ல் செய்தார்; அதையே அவர் ரோமர் 12:9-16லும் செய்தார். இந்தப் பாடத்தில் நாம், “அன்புகூர அறைகூவல்” என்று நாம் கருதுகிற வசனப்பகுதியின் முதல் ஐந்து வசனங்களைப் படிப்போம்.

அன்பு உண்மையுள்ளது (12:9)²

தூய்மையான அன்பு

நமது வேதபாட வசனப்பகுதி, “உங்கள் அன்பு மாயமற்றதாயிருப்பதாக” என்று தொடங்குகிறது (வசனம் 9அ). இங்கு “அன்பு” என்பதற்கு *agape* என்ற வார்த்தை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. *Agape* என்பது உயர்ந்த வகையான அன்பாக, அன்புகூரப்படுபவர்களுக்கு மிகச்சிறந்தவற்றை நாடுகிற அன்பாக, தேவனையே பண்புபடுத்தும் அன்பாக (1 யோவான் 4:8) உள்ளது. ரோமருக்கு எழுதிய நிருபத்தில் இந்த இடம் வரையிலும், *agape* என்பது தேவன் நமக்காகக் கொண்டிருக்கும் அன்பைக் குறிக்க மாத்திரம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது (5:5, 8; 8:35, 39). இவ்விடத்தில், பவுல் நாம் அதே வகையான அன்பை ஒருவர் மற்றவருக்காகக் கொண்டிருக்க வேண்டியது அவசியம் என்று கூறினார்.

ஆன்டர்ஸ் நைக்ரென் என்பவர், “அன்பு என்பது ... கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் இரத்த ஓட்டமாக உள்ளது. சரீரத்தின் எல்லாப் பாகங்களும் மற்றும் உறுப்புகளும் [உறுப்பினர்களும்] ஒருவர் மற்றவருடன் உடனடியாக உறவுகொண்டவர்களாக, ஒருமைப்பாட்டில் ஒன்றாகக் கட்டப்படுகின்றனர்” என்று கூறினார்.³

Agape அன்பு எதைப் போன்றதாக உள்ளது? முதலில் பவுல், அது “மாய மற்றதாக இருக்க வேண்டும்” என்று கூறினார்.⁴ கிரேக்க வசனத்தில் “மாய மற்றது” (இது *anupokrisis* என்பதிலிருந்து வந்தது) என்ற வார்த்தை “hypocrisy” (*hupokrisis*) என்பதற்கான வார்த்தையாகும். இதற்கு முன்னால் ஒரு எதிர்ச்சொல் (*a plus n*) உள்ளது. பவுலின் நாட்களில், *hupokrisis* என்ற சொற்றொடர் ஒரு நபருக்குப் பதிலாக வேறு ஒருவர் அவராக முகமுடி அணிந்து மேடையில் நடிக்கும் நபரை விவரிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டது.⁵ JB வேதாகமத்தில் “Do not let your love be a pretense” என்றுள்ளது. “மாயமான அன்பு” என்பதைப் பற்றி நான் நினைக்கையில், எனது மனம், இயேசுவைக் கன்னத்தில் முத்தமிட்டுக் காட்டிக் கொடுத்த யூதாலை நோக்கிப் பின்செல்லுகிறது (லூக்கா 22:47, 48). சில தனிநபர்கள், அன்புகூரும் மக்களாக அறியப்பட விரும்புகின்றனர், எனவே அவர்கள் தங்களின் இருதயங்கள் தொடர்படாதிருந்தும், அன்பின் “முகமுடியை அணிந்து கொள்கின்றனர்.” பவுல் தமது வாசகர்களிடத்தில் அதுபோன்று இருக்க வேண்டாம் என்று வேண்டிக்கேட்டுக்கொண்டார். “Don’t let [your] love be a mere outward show” (CJB).

பகுத்தறியும் அன்பு

தூய்மையான அன்பைக் கொண்டிருத்தல் என்பது எதை அர்த்தப்படுத்து கிறது? 9ஆ வசனப்பகுதியில் பவுல் ஒரு உதாரணத்தைக் கொடுத்தார்: “தீமையை வெறுத்து, நன்மையைப் பற்றிக்கொண்டிருங்கள்.” பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஆமோஸ், “நீங்கள் தீமையை வெறுத்து, நன்மையை விரும்பி” என்று எழுதியிருந்தார் (ஆமோஸ் 5:15அ). பவுல், *அன்புகூருவதற்கான தமது புத்தி மதியைத் தொடர்ந்து வெறுப்பதற்கான ஒரு கட்டளையைக் கூறியது பற்றிச் சிலர் வியப்படைவார்கள். இருப்பினும், யாரோ ஒருவர் கூறியபடி, உண்மையான அன்பு என்பது “வெறும் அரைகுறையான உணர்வுப் பூர்வமான நிலையாக” இருப்பதில்லை. நாம் ஒரு விஷயத்தின் எதிர்மறையை வெறுக்காத வரையில் அந்த விஷயத்தை உண்மையாக அன்புகூருவதில்லை. உண்மையான அன்பு என்பது தீமையை வெறுத்து, அதே வேளையில் நன்மையைப் பற்றிக்கொண்டுள்ளது.*

“வெறுத்து” என்றும் “பற்றி” என்றும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தைகள் பலமான வார்த்தைகளாக உள்ளன. “வெறுத்து” என்பது “வெறுப்பு” என்பதற்கான (*stugeo* என்ற) வார்த்தை *apo* என்பதால் வலுவூட்டிப் பெறப்பட்டது.⁶ *Apostugeo* என்பது “வெறுக்க, பழிக்க, அருவருக்க, அருக்களிப்புடன் திரும்ப” என்று அர்த்தப்படுகிறது. ஜிம் மெக்கைன் என்பவர், “holy hatred” மற்றும் “divine disgust” என்ற சொற்றொடர்களைப் பயன்படுத்தினார்.⁷ தீமையானது அதினால் நாம் அதிர்ச்சியூட்டப்படுவதை விட்டொழிக்கும் அளவுக்குப் பழக்கமாகிவிடச் சாத்தியமுள்ளது. செயல்விளைவில் பவுல், “அது உங்களுக்கு நடைபெற அனுமதித்துவிடாதீர்கள்!” என்று கூறினார்.⁸

நாம் ஏன் தீமையை வெறுக்க வேண்டும்? ஏனென்றால் தீமையானது

தேவனுக்கும் அவருடைய சித்தத்திற்கும் எதிரானதாக உள்ளது; ஏனென்றால் தீமையானது எண்ணற்ற ஆயிரக்கணக்கானவர்களின் வாழ்வை அழிக்கிறது; ஏனென்றால் தீமையானது திரளானவர்களை நரகத்திற்கு அனுப்பும். ஒரு வேளை நான் பின்வரும் சிந்தனையைச் சேர்ப்பது அவசியமாயிருக்கும்: தீமையை வெறுங்கள், ஆனால் மக்களை வெறுக்காதீர்கள். இயேசு, “உங்கள் சத்துருக்களைச் சிநேகியுங்கள் ... உங்களைத் துன்பப்படுத்துகிறவர்களுக்காக ... ஜெபம்பண்ணுங்கள்” என்று கூறினார் (மத்தேயு 5:44). ஒரு மருத்துவர், புற்று நோயை வெறுக்கிறார், ஆனால் அவர் புற்றுநோயுள்ள தமது நோயாளிகளை வெறுப்பது இல்லை.

மேலும் நாம், “நன்மையைப் பற்றிக்கொண்டிருக்க” வேண்டும். “பற்றிக்கொண்டிருத்தல்” என்பது “உறுதியாக ஒன்றாய் இணைந்திருக்க, ஒட்டியிருக்க, பிணைந்திருக்க ...” என்று அர்த்தப்படுகிற *kollao* என்ற வார்த்தையிலிருந்து (இது *kolla*, ‘பைச’ என்பதிலிருந்து வருகிறது) வந்துள்ளது.⁹ CEV வேதாகமத்தில் “Hold tight to everything that is good” என்றுள்ளது (என்னால் வலியுறுத்தப்படுகிறது). தீமையை வெறுத்து நன்மையைப் பற்றிக்கொள்ளுதல் என்பது ஒரே நாணயத்தின் இரு பக்கங்களாக உள்ளன. மீண்டுமாக, நான் ஒரு விஷயத்திற்கு எதிராக இருந்து அதை அழிக்கும் இன்னொரு விஷயத்தை நாம் வெறுக்காத வரையில் உண்மையில் அந்த ஒரு விஷயத்தின்மீது அன்புகூருவது இல்லை என்று வலியுறுத்துகிறேன்.

உலகத்தில் நான் வாழும் பகுதியில், நாங்கள், “அன்பு என்பது பார்வையற்றது” என்று அடிக்கடி கூறுவதுண்டு. அன்பு என்பது அன்புகூரப்படுபவரிலுள்ள தவறுகளைக் காணாது விடக்கூடும் (1 பேதுரு 4:8), ஆனால் உண்மையான அன்பு என்பது, மோசமான மற்றும் நன்மையான விஷயங்கள் குறித்துப் பார்வையற்று இருப்பதில்லை. உலகமானது, சரியான மற்றும் தவறான விஷயங்களுக்கு இடையிலுள்ள எந்த வித்தியாசத்தையும் அழிக்க முயற்சிக்கிறது, ஆனால் *agape* அன்பு இவ்வாறு செய்வதில்லை. அது தீமையைத் தீவிரமாக எதிர்க்கிறது மற்றும் நன்மையை உறுதியாகப் பற்றிக்கொள்கிறது.

அன்பு சுயநலமற்றதாக உள்ளது (12:10)

10ம் வசனத்தில் பவுல் அன்பு என்பது மற்ற கிறிஸ்தவர்களுடன் நம்மை எவ்வாறு உறவுபடுத்துகிறது என்பதை நோக்கித் திரும்பினார்: “சகோதரசிநேகத்திலே ஒருவர்தமையொருவர் பட்சமாயிருங்கள்; கனம்பண்ணுகிறதிலே ஒருவருக்கொருவர் முந்திக்கொள்ளுங்கள்.” நாம் சுயமையம் கொண்டவர்களாக அல்ல. ஆனால் மற்றவர்களை மையங்கொண்டவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று தேவன் விரும்புகிறார்.

பிரியமான அன்பு

9 மற்றும் 10ம் வசனங்கள், புதிய ஏற்பாட்டில் “அன்பு” என்பதற்குக் காணப்படும் மூன்று வார்த்தைகளுக்கான காட்சிப்பெட்டியாக உள்ளன:¹⁰ *agape*, *philia* மற்றும் *storge* ஆகியவை. *Agape* என்பது 9ம் வசனத்தில் காணப்படுகிறது. மற்றும் *philia*, *storge* என்ற வார்த்தைகள் 10ம் வசனத்தில் கூட்டு வார்த்தைகளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. *Philia* என்பது இதமான பிரியத்தைக் குறிக்கும் வேளையில், *storge* என்பது ஒரு குடும்ப உறுப்பினருக்கான அன்பைக்

குறிக்கிறது.¹¹ (ரோமர் 1:31ல் நாம் *storge* என்பதன் எதிர்ச்சொல்லைக் கண்டோம், இதை KJV வேதாகமம் “without natural affection” என்று மொழிபெயர்த்துள்ளது. NASB வேதாகமத்தில் அவ்வசனத்தில், “unloving” என்றுள்ளது.)

10ம் வசனத்தில் “பட்சமாயிருங்கள்” என்பது *philostorgos* என்ற வார்த்தையிலிருந்து வந்துள்ளது: இது *philia* (*philos*) என்ற வார்த்தையின் ஒரு வடிவத்துடன் கூடுதலாக *storge* என்ற வார்த்தையைக் கொண்டதாக உள்ளது.¹² “சகோதரசினேகம்” என்பதற்கான வார்த்தை, *philadelphia* என்பதிலிருந்து வருகிறது: *phileo* (*philia* என்பதன் வினைவடிவம்) கூட்டல் *adelphos* (“சகோதரர்”). இவ்விரு வார்த்தைகளுமே சபையின் குடும்ப அம்சத்தின்மீது கவனம் குவிக்கிறது: தேவன் நமது பிதாவாக இருக்கிறார், நாம் சகோதர சகோதரிகளாக இருக்கிறோம். மற்ற மதங்கள் சக பின்பற்றாளர்களை “சகோதரர்கள்” என்று குறிப்பிடுகின்றன; ஆனால் நான் அறிந்த வரையில், கிறிஸ்தவத்தில் மாத்திரமே உறுப்பினர்கள் ஒருவர் மற்றவரை சகோதரர் என்ற வகையில் அன்புகூர வேண்டும் என்று கட்டளையிடப்படுகிறார்கள். இவை யாவற்றையும் நாம் பவுல் ரோமருக்கு எழுதிய நிருபத்தின் சந்தர்ப்பப்பொருளில் இடுவோமாக: யூதக்கிறிஸ்தவர்களும் புறஜாதிக்கிறிஸ்தவர்களும் ஒருவர் மற்றவரை குடும்பம் என்ற வகையில் கண்ணோக்க வேண்டும் என்று பவுல் விரும்பினார். கிறிஸ்துவுக்குள் சகோதரர்கள் மற்றும் சகோதரிகள் என்ற வகையில், அவர்கள் ஒருவர் மற்றவருக்கு அர்ப்பணிப்பு உள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டியிருந்தது; அவர்கள் ஒருவர் மற்றவருக்கு காக மிகச்சிறந்தவற்றை நாட வேண்டியிருந்தது. இயேசு, “நீங்கள் ஒருவரி லொருவர் அன்புள்ளவர்களாயிருந்தால், அதினால் நீங்கள் என்னுடைய சீஷர் களென்று எல்லாரும் அறிந்துகொள்வார்கள்” என்று கூறினார் (யோவான் 13:35).

சுயநலமற்ற அன்பு

பவுல் தமது சிந்தையில் கொண்டிருந்த வகையிலான அன்பு மற்றும் அர்ப்பணிப்பு ஆகியவற்றின் உதாரணமாக, “கனம்பண்ணுகிறதிலே ஒருவருக்கொருவர் முந்திக்கொள்ளுங்கள்” என்று கூறினார் (ரோமர் 12:10ஆ). பரஸ்பர பிரியம் என்பது பரஸ்பரம் கனப்படுத்துதலில் வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டியதாக உள்ளது. “கனம்பண்ணுதல்” என்பது “அடிப்படையில் ‘மதிப்பளித்தல்’ ” என்பதாகவுள்ள, *time* (இது “*timay*”) என்று உச்சரிக்கப்படுகிறது) என்ற வார்த்தையிலிருந்து வந்துள்ளது.¹³ இது மற்றவருக்கான மதிப்பு மற்றும் பாராட்டு - மற்றும் அந்தப் பாராட்டை வெளிப்படுத்துதல் - பற்றியதாக உள்ளது. “முந்திக்கொள்ளுங்கள்” என்பது, மற்றவர்களைக் கனம்பண்ணுவதில் “முன்னதாகச் செல்லுதல் மற்றும் நடத்துதல் [மேற்கொள்ளுதல்]” என்று அர்த்தப்படும்¹⁴ *proegeomai* என்பதிலிருந்து வந்துள்ளது. பிலிப்பியர் 2:3ல் பவுல், “... மனத்தாழ்மையினாலே ஒருவரையொருவர் தங்களிலும் மேன்மை யானவர்களாக எண்ணக்கடவீர்கள்” என்று எழுதினார்.

வில்லியம் பார்க்ளே என்பவர், “சபைகளில் எழும்பும் இடர்ப்பாட்டில் பாதிக்கு மேற்பட்டவை, உரிமைகள், சலுகைகள் மற்றும் கௌரவம் பற்றியவை யாக உள்ளன. யாரோ ஒருவருக்கு அவரது அல்லது அவளது இடம் தரப்பட்டிருப்ப தில்லை; யாரோ ஒருவர் புறக்கணிக்கப்பட்டு அல்லது நன்றி செலுத்தப்படாது இருக்கிறார்” என்று உற்றுக்கவனித்துள்ளார்.¹⁵ பவுலைப் பொறுத்தமட்டில், நாம்

கனப்படுத்துப்படுதல் பற்றிக் கவனம் செலுத்துபவர்களாக இருக்கக்கூடாது; நாம் மற்றவர்களைக் கனப்படுத்துதல் பற்றிக் கவனம் செலுத்துபவர்களாக இருக்க வேண்டும். அன்பின் இந்தப்பண்பைப் பற்றி J. B. பிலிப்ஸ் என்பவர் பின்வருமாறு விளக்கப்படுத்தினார்: “மற்ற மனிதர் பாராட்டுப்பெற அனுமதிப்பதற்கு மனவிருப்பம்.” அன்பு என்பது “சுயமதிப்பில்” அல்ல ஆனால் “மற்றவர்களை மதிப்பதில்” பிடிபட்டுள்ளது. அன்பு சுயநலமற்றதாக உள்ளது.

அன்பு பற்றார்வம் மிகுந்ததாக உள்ளது (12:11)

11ம் வசனத்தில் பவுல் கர்த்தருக்கான நமது ஊழியத்தில் அன்பு எவ்வாறு செயல்விளைவை ஏற்படுத்துகிறது என்ற விஷயத்திற்குக் கடந்து சென்றார். அவர், “அசதியாயிராமல் ஜாக்கிரதையாயிருங்கள்; ஆவியிலே அனலாயிருங்கள்; கர்த்தருக்கு ஊழியஞ்செய்யுங்கள்” என்று கூறினார். இது *agape* அன்பின் மூன்றாவது பண்பைக் கருத்தாகத் தெரிவிக்கிறது: பற்றார்வம்.

ஜாக்கிரதையான அன்பு

கிரேக்க மொழியில் “அசதியாயிருத்தல்” என்பது, “மெதுவான, சோம்பேறித் தனமான, வேலை செய்ய மனமில்லாத மந்தமான” என்று அர்த்தப்படும் *okne-ros* என்பதிலிருந்து வந்துள்ளது.¹⁶ அன்றாடச் சொற்றொடரில் இருவதென்றால், *okne-ros* என்பது சோம்பேறித்தனமாக இருத்தலைக் குறிக்கிறது. ஒரு தாலந்தைப் பெற்று அதைப் பூமியில் புதைத்து வைத்த மனிதன், “பொல்லாதவனும் சோம்பலுமான ஊழியக்காரன்” என்று அழைக்கப்பட்டான் (மத்தேயு 25:18, 26; என்னால் வலியுறுத்தப்படுகிறது). “சோம்பேறியான கிறிஸ்தவர்” என்பது சொற்றொடர்களின் முரண்பாடு என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

நாம் சோம்பேறித்தனமாக அல்ல, ஆனால் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். “ஜாக்கிரதை” என்பது “உள்ளார்வம், விருப்பார்வம்” என்று அர்த்தப்படும் *spoude* என்பதிலிருந்து வந்துள்ளது.¹⁷ ஒரு கிறிஸ்தவர் எஜமானருக்கான ஊழியத்தைப் பொறுத்தமட்டில் அசட்டையாக இருக்கக் கூடாது; மாறாக, அவர் விருப்பார்வம் நிறைந்தவராக இருக்க வேண்டும். NCV வேதாகமத்தில், “Do not be lazy, but work hard” என்றுள்ளது. நமக்காக மிக அதிகமாகக் கிரியை செய்துள்ள கர்த்தரை நாம் அன்புகூருவோமென்றால், நாம் வேறு எவ்வாறு இருக்க முடியும்?

அனலான அன்பு

பவுல் தொடர்ந்து கூறினார்: நாம் “ஆவியிலே அனலாயிருக்க” வேண்டும் (வசனம் 11ஆ). “அனல்” என்பது, “சூடாக இருத்தல், கொதித்தல்” என்று அர்த்தப்படுகிற¹⁸ *zeo* என்பதிலிருந்து வந்துள்ளது. பாரர்களே என்பவரின் மொழி பெயர்ப்பில், “Keep your spirit at boiling point” என்றுள்ளது.¹⁹

“Spirit” என்ற வார்த்தை சிறிய “s” கொண்டு தொடங்க வேண்டுமா அல்லது பெரிய “S” கொண்டு தொடங்க வேண்டுமா என்பதில் சற்றே கருத்து வேறுபாடு உள்ளது. RSV மாத்திரமே பெரிய “S” ஐக் கொண்டுள்ள ஒரே பிரதான மொழிபெயர்ப்பாக உள்ளது.²⁰ இது கவனத்தை ஈர்க்கக்கூடிய பின்வரும் தரவழைப்பைக் கொண்டுள்ளது: “Be aglow with the Spirit.” குறிப்பாக இந்த அதிகாரத்தில் பவுலின் வலியுறுத்தமானது, தேவனுக்கு நாம் என்ன செய்ய

வேண்டும் என்பதுபற்றிக் கூறுமளவு, தேவன் நமக்குச் செய்துள்ளவை பற்றிக் கூறுவதில்லை என்பதால், சிறிய "s" தேர்ந்துகொள்ளப்படலாம். “ஆவியில் அனலாயிருத்தல்” என்பது பற்றிப் பல மொழிபெயர்ப்புகள் விளக்கப்படுத்தும் வழிகள் பின்வருமாறு:

Keep your spiritual fervor (NIV).

Be spiritually enthusiastic (McCord).

Keep the fires of the spirit burning (Phillips).

தேவனிடத்திலும் அவரது ஆவியானவரிடத்திலும் நாம் நெருக்கமாக நிலைத்திருந்தால் ஒழிய, நமது அனல்தன்மையானது குளிர்ந்துபோய்விடும். கொதிக்கும் நீருள்ள பாணையை அடுப்பிலிருந்து எடுத்துவிட்டால், அது கொதிப்பதை விட்டுவிடும். வேதாகமப் படிப்பு, ஜெபம், மற்றும் அன்பான ஊக்கமான கிறிஸ்தவர்களுடனான இணைவு ஆகியவை நமக்கு இருக்கும் வரைமாத்திரமே நமது அன்பு ஊக்கமுள்ளதாக நிலைத்திருக்கும்.

ஊழியம் செய்யும் அன்பு

அன்பு எதைப்பற்றி ஆர்வமிக்கதாக உள்ளது? இவ்வசனம் பின்வரும் வார்த்தைகளுடன் முடிகிறது: “கர்த்தருக்கு ஊழியஞ்செய்யுங்கள்” (வசனம் 11இ). தனிநபர்கள், பணம் ஈட்டுதல் பற்றி, வர இருக்கும் ஒரு பயணம் பற்றி, மற்றும் விளையாட்டு நிகழ்ச்சிகள் பற்றிக்கூட மன எழுச்சி கொண்டிருத்தலை நான் கண்டிருக்கிறேன்.²¹ இருப்பினும், பெரும்பான்மையானவர்கள் ஊழியம் செய்வதைப் பற்றி குறைவான ஆர்வம்கொண்டவர்களாகவே உள்ளனர். மக்கள் நீண்ட நேரம் பணியாற்றுவதில் பற்றி, வேறொருவரும் செய்ய விரும்பாத அழுக்கான வேலைகளைச் செய்தல் பற்றி, அல்லது கவனிக்கப்படாமல் விட்டுவிடுவதைப் பற்றி மன எழுச்சி கொள்வதில்லை. அன்பு ஆர்வமுள்ளதாக இருக்கக் கூடும், ஏனென்றால், அது *கர்த்தருக்கான* - நம்மை அன்புகூருகிற, நமக்காகத் தம்மையே கொடுத்த, அன்றாடம் நம்மை பெலப்படுத்துகிற ஒருவருக்கான - ஊழியமாக உள்ளது.

அன்பு மாறாத நிலையுள்ளதாக இருக்கிறது (12:12)

மோசமான காலங்கள் வரும்வேளையைப் பற்றிய விஷயம் என்ன? (அவை *வரும்*.) எல்லாம் நன்றாக நடக்கும்போது உற்சாகமாக இருத்தல் என்பது சலபமானதாக உள்ளது; எதுவும் சரியாக நடைபெறாதபோது அது மிகவும் கடினமானதாக உள்ளது. 12ம் வசனத்தில் பவுல் சூரிய வெளிச்சம் மற்றும் நிழலுள்ள நாட்களில் மாறாத நிலையுடன் இருக்கக் கூடியவர்களாக்கும் *agape* அன்பின் மூன்று பண்புகளைப் பட்டியலிட்டார்.

நம்பிக்கை நிறைந்த அன்பு

முதலாமிடத்தில், என்ன நடந்தாலும் அன்பு நம்பிக்கை நிறைந்ததாக உள்ளது. 12ம் வசனம், “நம்பிக்கையிலே சந்தோஷமாயிருங்கள்” என்று தொடங்குகிறது.

இன்றையநாள் மோசமானதாக இருந்தாலும் அன்பு என்பது நாளையதினம் சிறந்ததாக இருக்கும் என்ற நம்பிக்கை கொண்டதாக (நம்பிக்கையுடன் எதிர்பார்த்தல்²²) உள்ளது. 8ம் அதிகாரத்தில் பவுல் “ஆதலால் இக்காலத்துப் பாடுகள் இனிநம்மிடத்தில் வெளிப்படும் மகிமைக்கு ஒப்பிடத்தக்கவைகள் அல்லவென்று எண்ணுகிறேன்” என்று கூறினார் (வசனம் 18). அன்பு என்பது அகம் மகிழ்வதற்கு எப்போதுமே காரணத்தைக் கொண்டுள்ளது. லியோன் மோரீஸ் என்பவர் பின்வருமாறு எழுதினார்,

தொடக்ககாலக் கிறிஸ்தவர்கள் இந்த உலகத்தில் சந்தோஷநிறைவாக அல்லது நம்பிக்கையுடன் இருத்தலுக்கு அடிக்கடி சிறிய விஷயங்களையே கொண்டிருந்தனர், ஆனால் அவர்கள் கர்த்தருக்குள் எப்போதும் சந்தோஷமாயிருந்தனர் (பிலிப்பியர் 4:4) மற்றும் அவர்கள் தங்களுக்குள் “மகிமையின் நம்பிக்கையாக” இருந்த கிறிஸ்துவை அறிந்திருந்தனர் (கொலோசெயர் 1:27). ... நம்பிக்கையானது [கிறிஸ்துவரை] அவரது தற்காலக் கடினமான சூழ்நிலைகளிலிருந்து தூக்கியெடுக்கிறது, மற்றும் அகம்மகிழ்தல் என்பது தவிர்க்க இயலாத விளைவாக உள்ளது.²³

பொறுமையுள்ள அன்பு

அன்பு என்பது நம்பிக்கையில் சந்தோஷமாயிருப்பதால், அது “உபத்திரவத்திலே பொறுமையாக” இருக்கிறது (வசனம் 12ஆ). “உபத்திரவம்” என்று மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ள (*thlipsis* என்ற) வார்த்தை அடிப்படையில் “அழுத்தம்” அதாவது “ஆவிக்குச் சுமையேற்றும் அழுத்தம்” என்று அர்த்தம் கொண்டுள்ளது.²⁴ பவுலின் நாட்களில் சமூகத்தில் கிறிஸ்தவர்கள் ஒரு சிறு பிரிவாக, அரசாங்க அதிகாரிகளின் சட்டங்களுக்கு இரையாகக்கூடியவர்களாக மற்றும் மதரீதியான விரோதிகளுக்குச் சலபமான இலக்காக இருந்தனர். கிறிஸ்தவருக்கு, உபத்திரவம் என்பது வாழ்வின் உண்மையாக இருந்தது (நடபடிகள் 14:22ஐக் காணவும்). இந்த உபத்திரவத்தின் மத்தியில், அன்பு என்பது பொறுமை உடையவர்களாக்கியது. “பொறுமை” (இது *hupomone* என்பதிலிருந்து வந்துள்ளது) என்பது, “ஓழே வாசம்பண்ணுதல்” (இது *hupo* [“ஓழே”] கூட்டல் *meno* [“வாசம்பண்ணுதல்”]) என்று அர்த்தப்படுகிறது.²⁵ அன்பு என்பது விட்டுவிட்டு வெளியேறுவ தில்லை; அது வாழ்வின் அழுத்தங்கள் மூழ்கடிப்பதாகக் காணப்படுகையில் நமது விசுவாசத்தைக் கைவிடாதிருக்கும்படி நம்மைக் காத்துக்கொள்கிறது.

ஜெபம் நிறைந்த அன்பு

ஜெபம் என்பது, நம்பிக்கை நிறைந்தவர்களாக இருத்தல் மற்றும் பொறுமை யாயிருத்தல் ஆகியவற்றின் முக்கியமான காரணியாக உள்ளது. ஜெபம் என்பது படைத்தவருடன் இணைக்கும் உயிர்காக்கும் கயிறாக உள்ளது. அன்பு என்பது, நாம் “ஜெபத்திலே உறுதியாய்த் தரித்திருக்க” காரணமாகிறது (வசனம் 12இ). “உறுதியாய்த் தரித்திருங்கள்” என்பது, “பெலமாயிருங்கள்” அல்லது “நிலைகுலையாதிருங்கள்” (*kartereo*) என்பதற்கான வார்த்தை, *pros* என்பதால் வலுவூட்டப்பெற்ற, *proskartereo* என்ற வார்த்தையிலிருந்து மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.²⁶ இது “நீடித்து நிலைத்திருத்தல், உறுதியாகப் பற்றிக் கொள்ளுதல்” என்று அர்த்தப்படுகிறது.²⁷ ஜெபம் என்பது அன்பிற் கான விருப்பத் தேர்வாக இருப்பதில்லை; அது ஒரு அத்தியாவசியமான விஷய

மாக உள்ளது. வேறொரு இடத்தில் பவுல், “இடைவிடாமல் ஜெபம் பண்ணுங்கள்” என்று எழுதினார் (1 தெசலோனிக்கேயர் 5:17).

அன்பு உதவிநிறைந்ததாக உள்ளது (12:13)

வசனம் 10அ பகுதியில் பவுல் கிறிஸ்தவர்கள் “சகோதரசிநேகத்திலே ஒருவர்மேலொருவர் பட்சமாயிருக்க” வேண்டும் என்று உரைத்தார். 13ம் வசனத்தில் அவர் சகோதர அன்பை வெளிப்படுத்தும் இரு வழிகளைப் பட்டியலிட்டார்.

பகிர்ந்துகொள்ளும் அன்பு

முதலில் பவுல், “பரிசுத்தவான்களுடைய குறைவில் அவர்களுக்கு உதவிசெய்யுங்கள்” என்று கூறினார் (வசனம் 13அ). “உதவிசெய்யுங்கள்” என்பது (இது *koinoneo* என்பதிலிருந்து வருகிறது) *koinonia* குடும்ப வார்த்தைகளின் பகுதியாக உள்ளது, இது “ஐக்கியம், பொதுவில் பகிர்ந்துகொள்ளுதல்” என்று அர்த்தப்படுகிறது. “[பிறருடன்] பொதுவில் பகிர்ந்துகொள்ளுதல்” என்பது *koinoneo* என்பதன் கருத்தாக உள்ளது.²⁸ இவ்வசனத்தில், தேவையிலுள்ள “பரிசுத்தவான்கள்” (சக கிறிஸ்தவர்கள்²⁹) மீதான அக்கறை உள்ளது. அன்பு என்பது, எல்லாரையும் பராமரித்தல் பற்றியதை உள்ளடக்குகிறது, ஆனால் கிறிஸ்துவுக்குள்ளான சகோதர சகோதரிகளமீது ஒரு விசேஷித்த அக்கறை உள்ளது. “ஆகையால் நமக்குக் கிடைக்கும் சமயத்திற்குத்தக்கதாக, யாவருக்கும், விசேஷமாக விசுவாச குடும்பத்தார்களுக்கும், நன்மைசெய்யக்கடவோம்” (கலாத்தியர் 6:10; என்னால் வலியுறுத்தப்படுகிறது). வசனம் 13அ பகுதியில், NIV வேதாகமத்தில் “Share with God’s people who are in need” என்றுள்ளது. இவ்வசனப்பகுதி, “the wants” [“விருப்பங்கள்”] என்றல்ல, ஆனால் தேவைகள் “the needs [chreia என்பதன் பன்மைச்சொல்] of the saints” என்று கூறுவதைக் கவனியுங்கள். “தேவைகள்” என்பது, உணவு, உடை மற்றும் இருப்பிடம் - மற்றும் அன்பு - போன்ற இன்றியமையா விஷயங்களை உள்ளடக்குகிறது.

சபையானது பூமிக்குரிய நிறுவனங்களிலிருந்து பலவழிகளில் வேறுபட்டுள்ளது. சட்டப்படி, பூமிக்குரிய நிறுவனங்களைச் சேர்ந்த மக்கள், அவற்றிலிருந்து தாங்கள் எதைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும் என்பவற்றிக்காக அவற்றைச் சார்ந்துள்ளனர் என்பது [சபையானது] அவற்றிலிருந்து வேறுபட்டுள்ள ஒரு வழியாக உள்ளது. அன்புகூரும் கிறிஸ்தவர்கள் சபையில் உள்ளனர், அவர்கள் மற்றவர்களுக்குத் தாங்கள் செய்யக்கூடும் விஷயங்கள் பற்றி மிகுந்த அக்கறையுடன் உள்ளனர். அன்பின் இந்தப்பண்பை, லூக் ஹார்ட்மேன் என்பவர் “நமது செலவில் மற்றவர்களுக்கு நன்மையை நாடுதல்” என்று அழைத்தார்.³⁰

உபசரிக்கும் அன்பு

அன்புகூரும் கிறிஸ்தவர்கள் “ஒருவர்மேலொருவர் பட்சமாயிருக்க” இரண்டாவது வழியொன்றை பவுல் கொடுத்தார்: “உபசரிப்பை நடைமுறைப்படுத்துதல்” (வசனம் 13ஆ). “உபசரிப்பு” என்பது “அந்நியர்மீது அன்பு” (*philos* [“அன்பு”] கூட்டல் *xenos* [“அந்நியர்”]) என்று அர்த்தப்படுகிற *philoxenia* என்ற வார்த்தையிலிருந்து வந்துள்ளது.³¹ “உபசரிப்பு” என்பது சமூகவிழா மாலை வேளைக்காக ஒருவர் தமது இல்லத்தில் நெருங்கிய நண்பர்களைக் கொண்

டிருத்தல் என்று அர்த்தப்படுவதில்லை. மாறாக, இது ஒருவர் தமது இல்லத்தை அந்நியர்களுக்காகத் திறந்து வைத்திருத்தல் என்ற கருத்தைத் தெரிவிக்கிறது. *Philoxenia* என்ற வார்த்தை எபிரெயர் 13:2க் காணப்படுகிறது, அங்கு நமக்கு, “அந்நியரை உபசரிக்க மறவாதிருங்கள்” என்று புத்திகூறப்பட்டுள்ளது.

சந்தர்ப்பப்பொருளில், நாம் நன்கு அறிந்திராத அல்லது இதற்கு முன் சந்தித்தும் இராத பரிசுத்தவான்களை (கிறிஸ்தவர்களை) உபசரித்தல் மீது வலியுறுத்தம் உள்ளது. J. B. பிலிப்ஸ் என்பவர் 13ம் வசனத்தைப் பின்வருவது போன்று பொழிப்புரை செய்துள்ளார்: “Give freely to fellow Christians in want, never grudging a meal or a bed to those who need them.” புதிய ஏற்பாடு எழுதப்பட்ட காலகட்டத்தில், உபசரிப்பு என்பது அத்தியாவசியமானதாக இருந்தது. ஒருசில விடுதிகளே இருந்தன அவையும் தொலைவான தூரத்தில் பிரிந்திருந்தன, மற்றும் அவ்வாறு இருந்த விடுதிகளும், அழுக்கானவையாகவும் அபாயமானவையாகவும்கூட இருந்தன. உலகின் பெரும்பான்மையான பகுதிகளில் சூழ்நிலை மாறியுள்ளது, ஆனால் இன்னும் “உபசரிப்பு” என்ற வார்த்தையில், இதமான அக்கறையின் வகை மறைபொருளாக உள்ளது. உபசரிப்புத்தன்மையுடன் இருத்தல் என்பது மூப்பர்களுக்கு இருக்க வேண்டிய பண்புகளில் ஒன்றாக உள்ளது (1 தீமோத்தேயு 3:2; தீத்து 1:8). பல ஆண்டுகள் அளவாக, எனது குடும்பமும் நானும், உலகம் முழுவதிலுள்ள கிறிஸ்தவர்களின் - இதற்கு முன் நாங்கள் சந்தித்தே இராதவர்களும் கிறிஸ்துவுக்குள்ளானவர்களுமான சகோதர சகோதரிகளின் - உபசரிப்பை மகிழ்வுடன் அனுபவித்திருக்கிறோம்.

நாம் உபசரித்தலை “நடைமுறைப்படுத்த” வேண்டும் என்பதைக் கவனியுங்கள். “நடைமுறைப்படுத்துங்கள்” என்பது ரோமர் 9:30, 31ல் “நாடுங்கள்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது, இது *dioko* என்பதிலிருந்து வந்துள்ளது. ரோமர் 12:13ல், AB வேதாகமம், “pursue the practice of hospitality” என்ற வாக்கியத்தைக் கொண்டுள்ளது. *Dioko* என்ற வார்த்தைகளில் *பற்றார்வத்துடன்* நாடுதல் என்பது மறைமுகமாக உள்ளது.³² அன்பு என்பது உபசரிப்பைக் காண்பிக்க வாய்ப்புகளை எதிர்நோக்கிக் *காத்திருப்பதில்லை*; அது வாய்ப்புகளுக்காக *பற்றார்வத்துடன் கண்ணோக்குகிறது*.

முடிவுரை

அன்பைப் பற்றிய நமது பாடத்தை நாம் “ஒரு கிறிஸ்தவர் யாரைப்போல் காணப்படுகிறார்?” (12:14-16) என்ற பாடத்தில் தொடருவோம். இவ்வேதபாட வசனப்பகுதியின் கடைசி மூன்று வசனங்கள், அன்பு கருணையுள்ளது (வசனம் 14), பரிவிரக்கம் உள்ளது (வசனம் 15) மற்றும் தாழ்மையுள்ளது (வசனம் 16) என்று சுட்டிக்காண்பிக்கின்றன. இப்பாடத்தை நாம் முடிக்கும் இவ்வேளையானது, சுயபரிசோதனைக்கான வேளையாக உள்ளது:

- அன்பு உண்மையுள்ளது. நான் அவ்வாறு இருக்கிறேனா?
- அன்பு சுயநலமற்றது. நான் அவ்வாறு இருக்கிறேனா?
- அன்பு பற்றார்வம் மிகுந்ததாக உள்ளது. நான் அவ்வாறு இருக்கிறேனா?
- அன்பு மாறாத நிலையுள்ளதாக உள்ளது. நான் அவ்வாறு இருக்கிறேனா?

- அன்பு உதவிநிறைந்தது. நான் அவ்வாறு இருக்கிறேனா?

அனேகமாக நாம் யாவருமே, “தேவனே, நான் இன்னும் அதிகமாய் அன்புகூரக் கூடிய நபராக இருக்க எனக்கு உதவும்!” என்று ஜெபிப்பது அவசியமாயிருக்கலாம்.

பிரசங்கியார்கள் மற்றும் போதகர்களுக்கான குறிப்புகள்

நீங்கள் இந்தப் பிரசங்கத்தைப் பயன்படுத்துகையில், மற்றவர்கள் மீதான நமது அன்பு, தேவன் மீதான நமது அன்புடன் நெருங்கிய இணைவு கொண்டுள்ளது (1 யோவான் 4:20) மற்றும் நாம் செய்யும்படி தேவன் எவற்றைக் கேட்டுள்ளாரோ, அவற்றைச் செய்தல் என்பது தேவன்மீதான நமது அன்பை விளக்கப் படுத்தும் ஒருவழியாக உள்ளது (யோவான் 14:15; 1 யோவான் 5:3) என்பவற்றை வலியுறுத்த விரும்பலாம். விலகியிருக்கும் பாவி களிடத்தில் (ஒருக்காலும் கிறிஸ்தவர்கள் ஆகியிராதவர்களிடத்தில்), அவர்கள் செய்யும்படி தேவன் கேட்டுக் கொண்டுள்ளவை பற்றிக் கூறுங்கள் (மாற்கு 16:16; நடபடிகள் 2:38) மற்றும் தவறியுள்ள கிறிஸ்தவர்களிடத்தில், அவர்கள் செய்யும்படி தேவன் விரும்புவதை பற்றிக் கூறுங்கள் (நடபடிகள் 8:22; யாக்கோபு 5:16).

குறிப்புகள்

¹Luke Hartman, “God’s Call to Love,” sermon preached at Eastside church of Christ, Midwest City, Oklahoma, 17 July 2005. ²இப்பாடத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள முதன்மைக் கருத்துக்கள், 1 கொரிந்தியர் 13க்கு இணையாக உள்ளன. இந்தப்பாடத்தை நீங்கள் போதிக்கையில் அல்லது பிரசங்கிக்கையில், நீங்கள் அந்த அதிகாரத்தின் பகுதிகளை மேற்கோள் காண்பிக்க விரும்பலாம். ³Anders Nygren, *Commentary on Romans* (Philadelphia: Fortress Press, 1949), 424. ⁴“Hypocrisy” என்பதற்குப் பதிலாக KJV வேதாகமத்தில் “dissimulation” என்றுள்ளது. Dissimulation என்பது “போலிநடிப்பு” என்று அர்த்தப்படுகிறது, ஆனால் அந்த வார்த்தை இன்றைய நாட்களில் பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. NKJV வேதாகமத்தில் “hypocrisy” என்றுள்ளது. ⁵W. E. Vine, Merrill F. Unger, and William White, Jr., *Vine’s Complete Expository Dictionary of Old and New Testament Words* (Nashville: Thomas Nelson Publishers, 1985), 316. ⁶Ibid., 1. ⁷Jim McGuiggan, *The Book of Romans*, Looking Into The Bible Series (Lubbock, Tex.: Montex Publishing Co., 1982), 367. ⁸தீமையை வெறுத்தல் மீதான கூடுதல் வசனப்பகுதிகளுக்கு, சங்கீதம் 97:10; 119:104; நீதிமொழிகள் 8:13; எபிரெயர் 1:9 ஆகிய வசனங்களைக் காணவும். ⁹Vine, 104. KJV வேதாகமத்தில் “cleave” என்றுள்ளது. இதே கிரேக்க வார்த்தை, கணவனும் மனைவியும் ஒருவர் மற்றவருடன் இணைந்திருத்தலைக் குறிப்பதற்கு மத்தேயு 19:5ல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ¹⁰“Eros” என்பது “அன்பு” என்பதற்கான வான்காவது கிரேக்க வார்த்தையாக உள்ளது, இது (பாலுறுவு உட்பட) மாம்சப்பிரகாரமான அன்பைக் குறிக்கிறது. மாம்சப்பிரகாரமான அன்பு என்பது வசனரீதியான திருமணத்தின் சந்தர்ப்பப்பொருளில், சரியானதாக மற்றும் உற்சாகப்படுத்தப்படுவதாகக்கூட உள்ளது (1 கொரிந்தியர் 7:2, 3; எபிரெயர் 13:4), ஆனால் eros என்பது புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்தாளர்கள் அந்த வார்த்தையைப் பயன்படுத்துவதைத் தவிர்க்கும் அளவுக்கு, மிக அதிகமான மோசமான அர்த்தங்களைக் கொண்டிருந்தது.

¹¹இந்த மூன்று வார்த்தைகளைப் பற்றிய விவரமான படிப்பு ஒன்று David Roper, *Getting Serious About Love* (Searcy, Ark.: Resource Publications, 1992), 13-30 என்ற புத்தகத்தில் காணப்படமுடியும். ¹²Vine, 16. ¹³Ibid., 310. ¹⁴Ibid., 483. ¹⁵William Barclay, *The Letter to the Romans*, rev. ed., The Daily Study Bible Series (Philadelphia: Westminster Press, 1975), 164. ¹⁶*The Analytical Greek Lexicon* (London: Samuel Bagster & Sons, 1971), 286. ¹⁷Vine, 169. ¹⁸Ibid., 233. ¹⁹Barclay, 163. ²⁰நான் ஆய்வுசெய்த மொழிபெயர்ப்புகளில் பின்வரும் மற்ற இரு மொழி பெயர்ப்புகள் மாத்திரமே பெரிய “S”ஐக் கொண்டுள்ளன: CEV மற்றும் AB.

²¹இந்த வாக்கியத்தை நீங்கள் வாழும் பகுதிக்குப் பொருந்தும் வகையில் தழுவிமை யுங்கள். ²²ரோமர் 4:18 மற்றும் 5:4ல் காணப்படுகிறபடி “நம்பிக்கை” என்பதன்மீதான கலந்துரையாடலை மறுகண்ணோட்டமிடுங்கள். (ரோமருக்கு எழுதிய நிருபம் 1 என்ற புத்தகத்தில், “ஆபிரகாமின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றுதல் [4:17-ஆ-25]” மற்றும் “உங்கள் பிள்ளைகளுக்குப் போதிக்க மூன்று சத்தியங்கள் [5:1-8]” என்ற பாடங்களில் இவற்றைக் காணவும்.) ²³Leon Morris, *The Epistle to the Romans* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1988), 447. ²⁴Vine, 17. ரோமருக்கு எழுதிய நிருபத்தில் நாம் இதற்கு முன்பு, “உபத்திரவம்” என்ற வார்த்தையை பலமுறை எதிர்கொண்டோம். 2:9, 5:3 மற்றும் 8:35 ஆகிய வசனங்களின் விளக்கத்தை மறுகண்ணோட்டமிடவும். ²⁵Ibid., 462. ரோமருக்கு எழுதிய நிருபம் 1 என்ற புத்தகத்தில், “நியாயத்தீர்ப்பின் நாளுக்கு நீங்கள் ஆயத்தமாயிருக்கிறீர்களா? (2:1-16)” என்ற பாடத்தில் “பொறுமை” என்பதன் மீதான விளக்கங்களை மறுகண்ணோட்டமிடவும். ²⁶NASB வேதாகமத்தில் 10 மற்றும் 12 ஆகிய இரு வசனங்களிலும் “devoted” என்ற ஆங்கிலச் சொல் உள்ளது; ஆனால் அவ்வசனங்களுக்கான குறிப்புகள் சுட்டிக்காட்டுகிறபடி, 10ம் வசனத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதிலிருந்து மாறுபட்ட ஒரு கிரேக்க வார்த்தை 12ம் வசனத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ²⁷Vine, 44; W. Grundmann, “*karteréo*,” in Geoffrey W. Bromiley, *Theological Dictionary of the New Testament*, ed. Gerhard Kittel and Gerhard Friedrich, trans. Geoffrey W. Bromiley, abr. (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1985), 417. ²⁸Vine, 177, 233. ²⁹ரோமருக்கு எழுதிய நிருபம் 1 என்ற புத்தகத்தில், “உங்களுக்கு ஒரு தபால் வந்துள்ளது (1:1-7)” என்ற பாடத்தில் “பரிசுத்தவான்” என்ற வார்த்தையின் மீதான குறிப்புகளைக் காணவும். ³⁰Hartman.

³¹Adapted from Vine, 312. ³²A. Oepke, “*diōkō*” in Geoffrey W. Bromiley, *Theological Dictionary of the New Testament*, ed. Gerhard Kittel and Gerhard Friedrich, trans. Geoffrey W. Bromiley, abr. (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1985), 177.